

L'Entesa no vol noms indignes als carrers de la ciutat

El passat mes de juny l'Entesa per Sabadell va dur a terme una acció **simbòlica i reivindicativa** per a reclamar **més decisió i més celeritat** en la substitució dels noms de carrers i places que encara homenatgen **personatges vinculats al franquisme, a règims dictatorials**, que van actuar **contra els drets i les llibertats de les persones** o que van ser imposats al marge de qualsevol decisió democràtica.

L'acció va consistir en renomenar 13 plaques del carrer de **Marquès de Comillas**, un personatge que es va **enriquir gràcies al tràfic d'esclaus i de negres** i que mai hauria d'haver format part del nomenclàtor. En el seu lloc es van posar noms de

dones, moltes d'elles sabadellenques, que van tenir un paper destacat en la defensa dels drets de les persones o en l'àmbit cultural i educatiu i que **no disposen de cap carrer o plaça dedicada a la seva memòria** i alhora equilibrar el descompensat nombre de dones del nomenclàtor.

Els noms de dones que es van posar van ser: Rosa Sensat, Muriel Casals, Teresa Rebull, Carme Simó, Maria Salvo, Balbina Pi, Mª Teresa Bedós, Mari Pepa Colomer, Agnès Viunala, Frida Kahlo, Rosa Parks, Isadora Duncan o les Germanes Dulcet.

Una acció emmarcada en la voluntat de l'Entesa per Sabadell que es **revisi sense més dilacions el nomenclàtor**, per

donar compliment de la Llei de la Memòria Històrica i per dignificar la identitat col·lectiva reflectida en l'espai públic.

Dret a l'habitatge. Apostem per l'habitatge públic de lloguer

Fer efectiu el dret a un habitatge digne i estable i a un preu assequible ha de ser una prioritat per a qualsevol política d'esquerres. L'especulació immobiliària ha pres novament embranzida i ha tornat a **disparar el nombre de desnonaments** de famílies que no poden afrontar la hipoteca ni el lloguer. En paral·lel, l'augment abusiu dels preus de compra i de lloguer **obliga a molts veïns i veïnes a marxar dels seus barris i ciutats** a la recerca d'habitatges amb preus més assequibles.

A Sabadell, segons dades de la regidoria d'habitatge, tenim:

- Llars: 81.500
- Habitatges de lloguer públic: 1.535 – 1,8%. (946 gestionats per VIMUSA i 589 per SBD Lloguer Social)
- Preu mig de lloguer: 885 euros mensuals.
- Des de 1958 s'han construït 8.022 habitatges protegits, dels quals només un 15% ha estat destinats al lloguer.

No ha existit una cultura política i social favorable al lloguer, tampoc des de l'àmbit públic, que contrasta amb les polítiques europees on ciutats com Berlín o París tenen un parc d'habitatge públic de lloguer que ronda el 30 %.

La situació aquí és **fruit de considerar l'habitatge com un producte de mercat i especulatiu en comptes d'un bé social**. Des de fa anys les polítiques fiscals i legislatives dels governs del PP i del PSOE s'han centrat a afavorir l'habitatge en propietat i no el de lloguer.

Amb l'esclat de la bombolla immobiliària els poders polítics van preferir rescatar la banca –100.000 M d'€ de diner públic

que no han retornat– en lloc de les persones i **han permès que els grans tenidors d'habitatges se'n puguin desfer** i vendre'ls massivament a fons voltors, impeding que puguin tenir un destí social.

Recentment, el BBVA ha traspasat tots els seus actius immobiliaris a una societat pantalla, *Divarian*, impeding a les administracions públiques la possibilitat de gestionar aquests habitatges cap el lloguer social i poder intercedir en cas de desnonaments. **A Sabadell aquesta indecent operació del BBVA afecta a uns 1.000 habitatges**, tal i com ha denunciat la regidora d'Habitatge.

Per afrontar aquesta situació cal una decidida estratègia perquè l'administració pública, especialment els ajuntaments, **siguin els grans tenidors del parc d'habitatge** i així poder donar sortida a les necessitats d'habitatge social i d'emergència i alhora incidir de manera efectiva en els preus del lloguer, amb mesures com:

- Rehabilitació d'habitatges públics en desús (Habitatges de mestres, de la Caserna GC).
- Destí del 30% dels nous habitatges de promotors privats a habitatge de lloguer –proposta Barcelona– després de ser adquirits per l'administració.
- Construcció de 200 nous habitatges públics de lloguer anuals.
- Adquisició d'habitatges construïts per mitjà del dret de tempteig i retracte.
- Expropiació dels habitatges que portin més de dos anys desocupats. Aplicació Llei catalana del dret a l'habitatge.

Per fer efectiu el dret a l'habitatge és necessari una clara i decidida voluntat política que, lògicament, **s'ha de veure reflectida en els corresponents pressupostos**.

